
Nepoučitelní

Nepoučitelní



10.10.2013, Rubrika: Publicistika, Strana: 6, Autor: Jan Keller, Téma: Ostatní

Čelné místo mezi neúspěšnými reformami Topolánkovy a Nečasovy vlády zaujímá reforma vysokého školství.

Její vlajkovou lodí mělo být zavedení školného.

Po všech stránkách nedomyšlený experiment, který se odvolával na zkušenosti z nám tak blízké Austrálie, byl nakonec i po protestech samotných studentů opuštěn.

Jedinou z bývalých vládních stran, která se školného nezřekla, je i v těchto volbách TOP 09.

Anna Putnová zdůvodňuje žádoucnost školného slovy: „Studenti potom přistupují zodpovědněji k výběru školy a tak i ke své budoucnosti. Má také svoji regulační roli. Snižuje míru zneužívání bezplatného systému, která je vysoká a v důsledku znevýhodňuje studenty ze sociálně slabších rodin.“

Každého pedagoga musí zamrzet, když někdo naseká ve třech větvích tři chyby.

Prvá věta zcela ignoruje výsledky empirických výzkumů. Zvýšené náklady na vzdělání mohou sice odrazovat od dalšího studia žáky s výborným prospěchem z chudších rodin, ani v nejmenším však nedělají starosti žákům s horším prospěchem, pocházejícím z rodin bohatších. To dokonce i v zemích s rozvinutým systémem sociálních stipendií. Anna Putnová se mýlí i v další části. Systém vysokoškolského vzdělání není bezplatný. I bez školného jsou náklady na studium potomka již nyní natolik vysoké, že to pro chudší rodiny představuje samo o sobě velké riziko. Tím spíše, že míra uplatnění absolventů se bude snižovat s jejich dalším přibýváním, takže chudším rodinám se tato investice bude vyplácet v průměru stále méně. Další studie totiž ukazují, že i šance na lukrativní pozici po skončení školy koreluje s majetkem a vlivem rodičů.

Tvrdit, že zvýšení nákladů na studium zvýhodní ty, pro které je už nyní příliš drahé, prozrazuje slabost logického myšlení. Tvrdohlaví stoupenci zavedení školného by možná měli napřed popracovat na své vlastní vzdělatelnosti.